

Thi Phẩm

Sáng tác :

NGUYỄN BẠCH TUYẾT

Nguyễn Bạch Tuyết

February, 2008

Cựu nữ sinh trường Nữ Trung Học Nha Trang
Tốt nghiệp Cử nhân Khoa học Tội phạm và Hình luật tại University of Houston, Texas.
Hiện là Paralegal Văn phòng Luật sư Russell A. Norum tại tiểu bang Minnesota và Texas.

CHUYỆN TÌNH YÊU

Tặng anh người chiến binh với ám số 938M
* Nguyễn Bạch Tuyết

Quân yêu đầu.

Mothers Day năm nay là năm đầu tiên em không có Mẹ để gởi hoa cảm ơn công ơn dưỡng dục sinh thành như những năm về trước bởi vì Mẹ đã ra đi ngìn thu vĩnh biệt. Anh biết không, sáng sớm em đã đến tiệm hoa chọn những đoá Hồng màu trắng thật đẹp đem về đặt trên bàn thờ Mẹ. Đốt nén nhang rồi ngồi lặng yên nhìn ảnh Mẹ lung linh ánh nến tâm sự với Mẹ về những chuyện xảy ra trong tâm tư em. Chuyện hôm nay... chuyện hôm qua... chuyện ngày xưa... chuyện của anh và em... câu chuyện tình yêu của chúng mình.

Quả thực tình yêu là món quà quý giá của loài người mà Thượng Đế ban thưởng để thóa dịu để thăng hoa đời sống trong hành trình dài đằng đẵng mang nhiều nỗi cay đắng đớn đau nhọc nhằn của kiếp người. Tình yêu không có tuổi tác không có ranh giới là sự không cùng của không gian và vô định của thời gian, không bị lão hóa và không bị gián đoạn bởi nỗi chết. Chỉ có mãnh lực nhiệt tình mới phá vỡ được những định kiến, chuyển đổi những bất bình thường trở thành điều bình thường được xã hội chấp nhận. Và ngược lại, chỉ nhiệt lực tình yêu mới nâng được những việc bình thường thăng hoa thành điều phi thường đặc biệt có giá trị tuyệt vời và tồn tại với thời gian.

Cũng giống như cuộc cách mạng của chính bản thân tình yêu phải được trang bị ý chí mạnh mẽ dấn thân đi xây dựng hạnh phúc. Hạnh phúc không tự nhiên mà có mà phải tìm kiếm phải vun trồng và trân trọng gìn giữ. Tình yêu sẽ sáng ngời luôn luôn ngự trị trong trái tim cuồng nhiệt của người biết tranh đấu cho tình yêu. Người yêu dưới đây sợ hãi trước phong ba sóng gió của cuộc đời làm sao hiểu và thấu hiểu được cái thương cảm, cái đau đớn trong nỗi đam mê đốt cháy trái tim.

Tình yêu của chúng mình cũng không ngoại lệ đầy ngạc nhiên của tình cờ định mệnh của người hữu duyên tìm đến nhau từ ngàn dặm xa xăm. Hình như em đã nói với anh chúng ta giống như hai hạt cát thật nhỏ bé li ti lỏng lẻo như kim cương, dưới ánh sáng của mặt trời rơi chiếu trên bãi cát trắng trải dài ven biển của những ngày vào Hạ nắng nóng bỏng có hương vàng vọt tiếng sóng vỗ bờ. Trong một cơn gió vô tình hữu duyên thiên lý hai hạt cát bé nhỏ từ quê hương xa nghìn trùng vượt đại dương, lang thang trong mệnh mông của vũ trụ đã quyện vào nhau và biến thể.

Nhớ không anh, trong đêm vắng qua điện thoại viễn liên anh nhẹ nhàng dằm ám thăm thì ... "Tình Yêu là loài hoa duy nhất không đợi tới mùa mới nở nhụy khai hoa. Và rồi em ơi! khi tình yêu nở hoa thì sẽ có tiếng thở dài" Em ngày ngờ hỏi: "Tiếng thở dài phải chăng là của anh hay tiếng thở dài của em? Trong bóng đêm anh ngập ngừng trầm bổng như lời hò hẹn của cuộc sống trùng dương, như tiếng thì thầm của cánh rừng thu phong miền sơn cước:

"Em yêu đầu ....

Nhớ em gửi nụ hoa này
Thủy chung tình khiết uơm đầy tình ta
Mai kia dù mộng phôi pha
Tình chim xuôi lệ nụ hoa vẫn còn."

Giờ phút đó trái tim của em và của anh đã giao hoà trong niềm thông cảm rung rẩy, ray rức xao xuyến yêu thương vô hạn.

Bắt đầu từ đó chúng ta đã tìm đến nhau... yêu nhau... yêu nhau trong nỗi nhớ thương day dứt của cuộc đời trước mặt, của nhọc nhằn đắng cay của đi vắng mang nặng trên lưng. Của oan khiên nghiệt ngã trở trêu của đời sống người đi tản ở chôn tam dung xử người. Những chông gai khó khăn thử thách của nặng anh của riêng em phải đối diện. Chúng ta trưởng thành trong chiến tranh hấp thụ được tinh thần yêu nước của tiền nhân. Chúng ta không đầu hàng bởi không gian ngăn cách. Không khuất phục bởi thời gian làm nản lòng nản chí. Mang trong người tinh thần bất khuất chúng ta đã không ngừng tranh đấu, khát vọng tìm kiếm một nền tự do dân chủ cho quê hương đất nước.

Tình yêu của chúng ta tuy muộn màng nhưng say đắm như hương rượu lâu năm ngọt lịm bỏ mọi ngăn ngại nồng cháy. Như mơ mơ thực thực như lạc lối đảo nguyên của Tử Thúc. Mong trên mây người trong tay tâm tâm niệm niệm một đời chưa trọn vẹn cho nhau kiếp này, sẽ tiếp nối ở kiếp sau hạnh phúc có nhau bởi sự hòa nhập tâm linh tương thông tan biến vào nhau thành một. Và nếu có sự chia lìa cả hai chúng ta sẽ bị tước đoạt khả năng để tồn tại.

Câu chuyện tình yêu của chúng ta chỉ mới khởi đầu nhưng tạm thời khép lại. Vì ngoài tình yêu này, chúng ta còn có một tình yêu khác lớn hơn. Đó là tình yêu Tổ Quốc của người Việt Nam. Chúng ta luôn luôn ấp ủ hoài bão mong ngày quang phục quê hương. Lý tưởng của chúng ta sẽ mãi mãi sống trong ta. Sát cánh bên nhau, chúng ta sẽ không ngừng tranh đấu cho đến ngày niềm mơ ước chung của dân tộc thành tựu, với một nước Việt Nam thái hòa, thanh bình, tự do và tiến bộ. Đó là ngày mà Hoa Tình Yêu của chúng ta sẽ bung nở rực màu tươi thắm trong niềm hạnh phúc của dân tộc.

Quân yêu dấu,

Mother's Day năm nay là năm đầu tiên em không có Mẹ để gửi hoa cảm ơn công ơn dưỡng dục sinh thành như những năm về trước bởi vì Mẹ đã ra đi ngàn thu vĩnh biệt. Anh biết không, sáng sớm em đã đến tiệm hoa chọn những đóa Hồng màu trắng thật đẹp đem về đặt trên bàn thờ Mẹ. Đốt nén nhang rồi ngồi lặng yên nhìn ảnh Mẹ lung linh ánh nến tâm sự với Mẹ về những chuyện xảy ra trong tâm tư em. Chuyện hôm nay... chuyện hôm qua... chuyện ngày xưa... chuyện của anh và em ...câu chuyện tình yêu của chúng mình.

Quả thực tình yêu là món quà quý giá của loài người mà Thượng Đế ban thưởng để xoa dịu để thăng hoa đời sống trong hành trình dài đằng đẵng mang nhiều nỗi cay đắng đớn đau nhọc nhằn của kiếp người. Tình yêu không có tuổi tác không có ranh giới là sự không cùng của không gian và vô định của thời gian, không bị lão hóa và không bị gián đoạn bởi nỗi chết. Chỉ có mãnh lực nhiệt tình mới phá vỡ được những định kiến, chuyển đổi những bất bình thường trở thành điều bình thường được xã hội chấp nhận. Và ngược lại, chỉ nhiệt lực tình yêu mới nâng được những việc bình thường thăng hoa thành điều phi thường đặc biệt có giá trị tuyệt vời và tồn tại với thời gian.

Cũng giống như cuộc cách mạng của chính bản thân tình yêu phải được trang bị ý chí mạnh mẽ dẫn thân đi xây dựng hạnh phúc. Hạnh phúc không tự nhiên mà có mà phải tìm kiếm phải vun trồng và trân trọng gìn giữ. Tình yêu sẽ sáng ngời luôn luôn ngự trị trong trái tim cuồng nhiệt của người biết tranh đấu cho tình yêu. Người yếu đuối đầy sợ hãi trước phong ba sóng gió của cuộc đời làm sao hiểu và thấm thía được cái thương cảm, cái đau đớn trong nỗi đam mê đốt cháy trái tim.

Tình yêu của chúng mình cũng không ngoại lệ đầy ngạc nhiên của tình cờ định mệnh của người hữu duyên tìm đến nhau từ ngàn dặm xa xăm. Hình như em đã nói với anh chúng ta giống như hai hạt cát thật nhỏ bé li ti lóng lánh như kim cương, dưới ánh sáng của mặt trời rơi chiếu trên bãi cát trắng trải dài ven biển của những ngày vào Hạ nắng nóng bỏng cổ hương vang vọng tiếng sóng vỗ bờ. Trong một cơn gió vô tình hữu duyên thiên lý hai hạt cát bé nhỏ từ quê hương xa nghìn trùng vượt đại dương, lang thang trong mệnh mông của vũ trụ đã quện vào nhau và biến thể.

Nhớ không anh, trong đêm vắng qua điện thoại viễn liên anh nhẹ nhàng đầm ấm thăm thì ... “Tình Yêu là loài hoa duy nhất không đợi tới mùa mới nở nhụy khai hoa. Và rồi em ơi ! khi tình yêu nở hoa thì sẽ có tiếng thở dài “Em ngây ngô hỏi: “Tiếng thở dài phải chăng là của anh hay tiếng thở dài của em ? trong bóng đêm anh ngập ngừng trầm bổng như lời hò hẹn của cuộn sóng trùng dương, như tiếng thì thầm của cánh rừng thu phong miền sơn cước:

“Em yêu dấu ....

Nhớ em gửi nụ hoa này

Thủy chung tình khiết ươm đầy tình ta

Mai kia dù mộng phôi pha

Tình chìm xuôi lệ nụ hoa vẫn còn“

Giờ phút đó trái tim của em và của anh đã giao hoà trong niềm thông cảm rưng rưng, ray rức xao xuyến yêu thương vô vàn. Bắt đầu từ đó chúng ta đã tìm đến nhau...yêu nhau ... yêu nhau trong nỗi nhớ thương day dứt của cuộc đời trước mặt, của nhọc nhằn đắng cay của dĩ vãng mang nặng trên lưng. Của oan khiên nghiệt ngã trớ trêu của đời sống người di tản ở chốn tạm dung xứ người. Những chông gai khó khăn thử thách của riêng anh của riêng em phải đối diện. Chúng ta trưởng thành trong chiến tranh hấp thụ được tinh thần yêu nước của tiền nhân. Chúng ta không đầu hàng bởi không gian ngăn cách. Không khuất phục bởi thời gian làm nản lòng nản chí. Mang trong người tinh thần bất khuất chúng ta đã không ngừng tranh đấu, khát vọng tìm kiếm một nền tự do dân chủ cho quê hương đất nước.

Tình yêu của chúng ta tuy muộn màng nhưng say đắm như hương rượu lâu năm ngọt lịm bờ môi ngát ngây nồng cháy. Như mơ mơ thực thực như lạc lối vào nguyên của Từ Thức. Mộng trên mây người trong tay tâm tâm niệm niệm một đời chưa trọn vẹn cho nhau kiếp này, sẽ tiếp nối ở kiếp sau hạnh phúc có nhau bởi sự hòa nhập tâm linh tương thông tan biến vào nhau thành một. Và nếu có sự chia lìa cả hai chúng ta sẽ bị tước đoạt khả năng để tồn tại.

Câu chuyện tình yêu của chúng ta chỉ mới khởi đầu nhưng tạm thời khép lại. Vì ngoài tình yêu này, chúng ta còn có một tình yêu khác lớn hơn. Đó là tình yêu Tổ Quốc của người Việt Nam. Chúng ta luôn luôn ấp ủ hoài bão mong ngày quang phục quê hương. Lý tưởng của chúng ta sẽ mãi mãi sống trong ta. Sát cánh bên nhau, chúng ta sẽ không ngừng tranh đấu cho đến ngày niềm mơ ước chung của dân tộc thành tựu, với một nước Việt Nam thái hòa, thanh bình, tự do và tiến bộ. Đó là ngày mà Hoa Tình Yêu của chúng ta sẽ bùng nở rực màu tươi thắm trong niềm hạnh phúc của dân tộc.

Nguyễn Bạch Tuyết

Lake Minnetonka, MN. 5/2008

NHỮNG NGÀY KHÔNG CÓ ANH

SUNDAY, 25. MAY 2008, 04:04:40

Sáng tác: Nguyễn Bạch Tuyết. THƠ.

(Hỡi người bên bờ sông Gianh: Bao giờ tương ngộ?)

Những ngày không có anh
Mặt trời chìm mong manh trong giấc mộng
Hoa cỏ ngẩn ngơ u sầu hoài vọng
Trăng toả lung linh lay động ánh trắng khuya

Những ngày không có anh
Chim rú cánh trên cành ngưng tiếng hót
Gió thổi dài nỗi nuốt
Mặt hồ im lìm giá buốt cô đơn

Những ngày không có anh
Em ngậm ngùi với vô vàn thương nhớ
Trong trái tim tan vỡ
Kỷ niệm dâng đầy dang dở mối tình si

Những ngày không có anh
Trên con đường độc hành trước mặt
Lầm gập ghềnh bất trắc
Bảo tố ngập tràn em sẽ vượt qua chăng ?

Những ngày không có anh
Như chiều hoang ngút ngàn trong sương lạnh
Nén nỗi sầu cô quạnh
Em gửi về anh một mảnh tim côi.

Anh ơi !

Nguyễn Bạch Tuyết
Lake Minnetonka, 05/2008

KHOẢNH KHẮC KHÔNG LỜI

SATURDAY, 31. MAY 2008, 05:20:58

Nén nỗi sầu em khắc khoải hỏi anh
Tại điểm nào đường song song gặp được
Em phỏng đoán anh trả lời “Vô cực”
Anh nhẹ nhàng khẽ đáp “Điểm cao thẳng”

“Mình khởi đầu trên hai đường thẳng bằng
Như cuộc sống của hai người cao thượng
Trong niềm tin ta cùng nhìn một hướng
Sẽ diu nhau lên tuyệt đỉnh tình yêu”

Em lắng nghe anh tâm sự bao điều
Mà cảm được sợi tơ duyên tiền định
Cho dù em ẩn mình trong tu viện
Thì một mai vẫn trần trở tìm về.

Từ cảm thông mình giao hẹn, nguyện thề
Anh đã hứa sẽ cùng em sóng bước
Cuối đường trần như mình từng mơ ước
Dấu cuộc đời nhiều ngang trái khổ đau.

Thượng đế nào để anh đợi bạc đầu
Để mặc em với trái tim tan vỡ
Trong thinh lặng đôi ta hòa nhịp thở
Tình giao thoa trong khoảnh khắc không lời.

Tình thăng hoa như ước mộng trọn đời
Tình hoan lạc là yêu không thụ động
Cảm thông nhau và cùng chung xây dựng
Trong đêm khuya em khe khẽ nguyện cầu.

Nguyễn Bạch Tuyết
Lake Minnetonka, 05/2008

CÓ NHỮNG ĐIỀU EM MUỐN NÓI

SATURDAY, 21. JUNE 2008, 03:51:17

Có những điều tưởng không nói được
Chỉ ước lời mơ ước mà thôi
Cõi mộng du tìm bạn đơn côi
Tình bất diệt ngàn lời không đủ

Trong đêm trường em không thể ngủ
Mình yêu nhau kể tự bao giờ
Cớ sao mình ra ngăn vào ngõ
Chưa hạnh ngộ mà như tiền kiếp

Phải chăng mình là Quân và Thiếp
Để bây giờ tiếp nợ tào khang
Để anh luôn mơ bóng hình nàng
Để em phải yêu chàng ray rứt

Rồi đêm đến canh trường thao thức
Nghe thiết tha giọng nói bên trời
Mình dịu nhau lên đỉnh mù khơi
Rồi thủ thỉ "Mình ơi", "Mình ạ"

Khi chờ đợi, ngày dài nôn nã
Nhớ nhung ai gom cả tình sầu
Để đêm về vội vã tìm nhau
Rồi nức nở dòng châu hoen gối

Như những kẻ yêu cuồng sống vội
Cố quên đi bóng tối cuộc đời
Nghe thì thâm thương quá mình ơi
Và đắm đuối như thời hoa mộng...

Nguyễn Bạch Tuyết
@ Lake Minnetonka , 2008

TỈNH CHIM LẠC LOÀJ

TUESDAY, 24. JUNE 2008, 03:00:13

(Như tâm sự 5683N của Em)

Kìa Anh! Anh thấy chẳng con chim nhỏ
Ngơ ngác lạc đàn nấp dưới gốc mơ
Dấu mặt im lìm yên trong bụi cỏ
Như xót xa buồn phận số bơ vơ

Em như chim nhỏ dại khờ
Nhìn cảnh cong bống sợ lo vô cùng
Người sẵn vốn dĩ lạnh lùng
Mũi tên lấp sẵn cánh cung vô tình

Gặp thời loạn thế u minh
Lệ nhòa cúi mặt quay mình bước nhanh
Thương đau réo gọi thất thanh
Đục , Trong bến đậu phận đành thuyền duyên

Cả đời chờ đợi hạnh duyên
Tơ hồng ai buộc lời nguyên khát khe
Đề cho phấn nhạt son nhoè
Cho em lạc bước éo le cuộc đời

Hỏi trăng trăng khuất mây trời
Hỏi gió gió thổi dài khơi nỗi buồn
Hỏi đêm đêm lạnh im luôn
Hỏi anh anh mãi xa nguồn chân mây

Kìa Anh! Anh thấy chẳng con chim nhỏ
Cất tiếng hót buồn xao động không gian
Em cũng bơ vơ bàng hoàng sầu khổ
Bao nỗi niềm riêng thổ lộ cùng anh.

Nguyễn Bạch Tuyết
@ Lake Minnetonka 05,2008

GIỌT LỆ SÀU

TUESDAY, 1. JULY 2008, 04:49:55

Em trên ngọn gió trên đầu núi
Đốt cháy niềm tin trong cuộc đời
Tương lai là cả màu đen tối
Chẳng chút lung linh nắng cuối trời

Em trốn cuộc chơi thâm bối rối
Hàng cây xanh gió lộng toại bờ
Mỹ nhân ngư ngập ngừng thăm hỏi
Ở trần gian có được nhàn vui ?

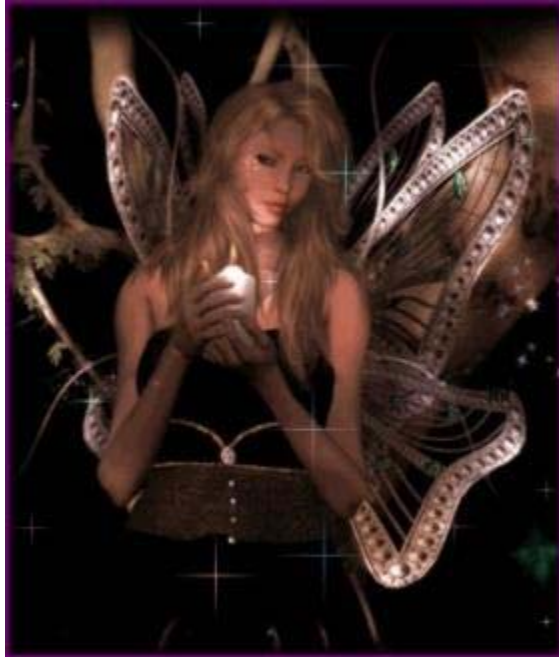
Lâu đài cát chìm trong bão thổi
Hội hoa đăng rực ánh sao trời
Trái tim người nắng mưa thay đổi
Trong lốc xoáy danh lợi cuộc đời

Hạnh phúc nào cho em tìm tới
Vòng tay ai ấm dịu làn hơi
Giọt lệ sầu riêng em ngóng đợi
Trong mơ hồ thoáng bóng anh thôi.

*Nguyễn Bạch Tuyết
Lake Minnetonka, 06/ 2008*

NGÀN THU VĨNH BIỆT

FRIDAY, 11. JULY 2008, 04:56:06

(MỘNG KIẾN VŨ HÒI)

Em về phố nhỏ đêm mưa
Lá bay trong gió đông đưa giọt sầu
Như ai xé nát tim đau
Cho hoa nát nhụy đêm thâu muộn màng

Nhớ xưa anh với phím đàn
Ru em dệt mộng hoa vàng trời xanh
Một mai khoa bảng đề danh
Em vui sánh bước cùng anh lên đường

Ngày xưa áo trắng chung trường
Đi về hai đứa yêu thương vô vàn
Đường trần bồng chốc rẽ ngang
Bây giờ hiu quạnh ngõ ngang tin thư

Nguyệt cầm trỗi khúc tương tư
Lòng em vương vấn tình xưa đắm màu
Dù cho Ô Thước bắt cầu
Âm dương *vĩnh biệt ngàn thu* ngậm ngùi.

Quân Ơi !

Nguyễn Bạch Tuyết
Lake Minnetonka, 06/2008

NHẬT DẠ TƯƠNG TU

SUNDAY, 27. JULY 2008, 04:52:30

Hỡi người Tráng Sĩ 938M có cảm nhận tiếng Thơ nước nở nổi nỗi thương?

Ngày bắt đầu bằng tiếng Thơ anh gửi
Lòng rộn ràng như mở hội hoa đăng
Mặt hồ gương lòng mây trắng tuyết băng
Em liên tưởng cánh chim bằng thấp thoáng

Dù nhắm mắt vẫn rõ ràng bóng dáng
Nét u buồn trong thình lặng xót xa
Phút không lời mà vang vọng thiết tha
Như hơi thở của hồng hoa mùa hạ

Ngọc lan hé nụ màu ngà thanh nhã
Cỏ cây thì thào hoa lá xôn xao
Đôi chim di đậu trên đỉnh hàng rào
Con sóc nhỏ nhớn như chào nắng sớm

Hoàng hôn xuống mặt hồ sương vừa chớm
Đêm trở mình dạ lý ngọp hương thơm
Con dóc dài hiu hắt ánh sao hôm
Vàng trắng khuyết một mình ôm cô độc

Đường ngập lá đắm tơ sương như tóc
Tảng đá buồn ứa lệ khóc cùng em
Nghĩ về anh từ nghìn dặm xa xăm
Em khắc khoải trong nỗi niềm cô phụ

Nghĩ về anh với muôn ngàn nhung nhớ
Lòng xót xa mơ một thuở tương phùng.

@Nguyễn Bạch Tuyết
Lake Minnetonka 07//2008

SAO NỮ ĐỂ PHÔI PHAI ?

FRIDAY, 3. OCTOBER 2008, 03:11:11

Em nhớ gì trong bóng đêm hoang vắng ?
Ước ao ghen ngào thôi thúc trái tim
Dòng nước mắt nhạt nhoà trong sầu đắng
Mỗi lần anh hôn nhẹ cánh môi mềm

Tựa vai anh êm đềm em dết mộng
Tiếng hát buồn nghe lòng lộng thương đau
Cơn nắng hạ bên thềm hờn ghen bóng
Trong mưa trái mùa lạc lối tìm nhau

Phương trời đó đã bao lần dâu bể ?
Gió thu về sương lạnh toả trùng khơi
Chồng thư cũ vẫn còn vương dấu lệ
Đôi mắt buồn hiền triết lãng quên đời

Mười ngón tay ngà ngọc hoa tình nở
Cho thăng hoa huyền thoại cõi thiên thai
Một chốn mơ về nghìn thu nhưng nhớ
Duyên nợ này sao nữ để phôi phai ?

Ngàn thông xanh bên suối rừng hoang dại
Biển hồ lặng lẽ nước chảy xuôi dòng
Trong tĩnh mịch sóng trùng dương trời dậy
“ Yêu em nhiều tha thiết lắm biết không? ”

Đời còn lại anh hóa thân Vô Kỵ
Vẽ mây ngài tô nét phượng cho em
Trong trần thế và sau nhiều thế kỷ
Chuyện tình ta thiên tình sử êm đềm.

Lake Minnetonka, 09/2008

TRONG NỖI TẬN CÙNG

THURSDAY, 23. OCTOBER 2008, 03:58:51

*Trong nỗi tận cùng của xót xa
Nghe trong nhịp thở lệ thấm sa
Hòa cùng tiếng nấc buồn hiu quạnh
Là tiếng mưa rơi của tháp ngà*

*Trong nỗi tận cùng của vẩn vương
Kể sao cho xiết dạ bi thương
Tương giao nhật nguyệt mờ nhân ảnh
Cung oán vang xa suốt dặm trường*

*Trong nỗi tận cùng của khổ đau
Bao nhiêu cay đắng của đời nhau
Chứa trong tim máu pha cùng lệ
Kết tụ thành thiên khúc nhạc sầu*

*Trong nỗi tận cùng của lặng im
Nghe lòng nức nở máu trào tim
Hoang vu ốc đảo linh hồn tủi
Đáy nước thâm sâu bóng nguyệt chìm.*

Nguyễn Bạch Tuyết
Lake Minnetonka 10/ 2008

DÒNG SÔNG ĐỊNH MỆNH

SUNDAY, 9. NOVEMBER 2008, 05:38:32

*Cám ơn anh đã cùng em chia xẻ những thăng trầm
của hạnh phúc trong dòng sông định mệnh.*

Hai hạt cát quay cuồng trong trời đất
Vượt ngàn khơi đau xót biệt cố hương
Kiếp tha phương đời bơ vơ phiêu dạt
Duyên nợ nào hôn ngậy ngắt yêu đương ?

Miền cát trắng rặng thùy dương xanh ngát
Tiếng dân chài hòa sóng nhạc trùng khơi
Lúa đông đưa nắng vàng thơm rượu mật
Cho ngắt ngậy bông cháy trái tim người

Ngàn sao sáng toả ngời đêm huyền thoại
Ánh trăng thè vầng vạc đợi chinh nhân
Ngậm ngùi ôm nỗi buồn miền quê ngoại
Chiến chinh tàn lịm tắt khối tình xuân

Nơi đất khách nhớ nhung người thất lạc
Nốt nhạc sầu thốn thức khóc trong mưa
Xót xa nỗi niềm riêng theo cánh hạc
Nhật mờ dần như màu lá thu xưa

Người chợt đến như từ tiền kiếp trước
Tự tìm nhau hay ô thước bắc cầu ?
Tim đã lạnh trong nỗi sầu cố quốc
Bỗng tung bừng sống lại giữa thương đau

Rồi chợt nhớ chợt yêu và hờn dỗi
Như ngày xưa được tắm gội tình đầu
Đêm trăng trở nỗi muộn phiền ngóng đợi
Giọng nói người tha thiết mỗi đêm thâu

Và từ đó trên dòng sông vô định
Dù hợp tan hay thiên mệnh tào khang
Vẫn trân trọng mặc cho đời suy thịnh
Vẫn yêu thương cho đến phút hơi tàn.

*Nguyễn Bạch Tuyết
Lake Minnetonka, 11/ 2008*

ƯỚC NGUYỆN TÂN NIÊN

WEDNESDAY, 21. JANUARY 2009, 19:29:32

Sáng tác: Nguyễn Đình Sài. THƠ_ Bài Xướng.

Trâu Vàng đứng đỉnh đón tân niên
Quê Mẹ bao giờ hết đảo điên ?
Ác quỷ vẫn trùm gông thống trị
Lương dân còn đắm cảnh truân chuyên
Phục hồi đất nước, rèn tâm dũng
Bảo vệ quê hương, luyện chí kiên
Quốc biến, thất phu còn trách nhiệm
Huống gì hậu duệ của Rồng Tiên !

Sáng tác: NXVạn. THƠ_ Bài Hoạ.

Vắng bóng Trâu Vàng đã mấy niên
Quê hương chìm ngập mộng cuồng điên ?
Quy hàng giặc ác kêu xã nghĩa
Hiếp đáp dân lành bảo chính chuyên
Oán hận ngập trời thêm dũng khí
Gông xiềng chặt đất vẫn trung kiên
Trâu Vàng năm mới mang hy vọng
Rạng rỡ con Rồng với cháu Tiên !

Sáng tác: Nguyễn Thanh Ty. THƠ_ Bài Hoạ.

Chuột đi trâu lại tiếp tân niên
Mài sừng dẹp loạn lũ người điên ?
Hỏa trận xông pha trừ giặc nước
Bình điền chăm chỉ vốn nghề chuyên
Giúp người bao quản lòng trung dũng
Trợ đạo nài chi dạ chí kiên
Lạc ngõ đuôi còn mang trách nhiệm
Về thôn sừng gố khúc ca Tiên.

Sáng tác: Nguyễn Bạch Tuyết. THƠ_ Bài Hoạ.

Heo đi, Chuột chạy tới Trâu niên
Chủ mới quê hương kẻ loạn điên ?
Đảng ác cắt biên dân ngoại quốc
Dân oán nuốt hận khóc truân chuyên
Thù nhà Trưng Triệu gương anh dũng
Nợ nước Trần Lê nghĩa chí kiên
Sông núi linh thiêng hoàn trả lại
Dân Nam sẽ sống cảnh thần Tiên !

BÀI THƠ KHÓC MẸ

SUNDAY, 1. FEBRUARY 2009, 01:53:19

Mùng sáu Tết Mậu Tý Mẹ đã vĩnh viễn ra đi...

Anh gởi em **bài thơ buồn Khóc Mẹ**
Mang nỗi niềm thương nhớ bậc sinh thành
Gần trọn đời gian khổ mãi hy sinh
Cho con trẻ được yên lành thân phận

Chín tháng cưu mang , vạn ngày nuôi nấng
Không nề hà xuôi ngược gánh bán buôn
Dưới đèn dầu Mẹ khe khẽ ru con
“Con khôn lớn nêu cao gương ái quốc”

Hận mình bao năm làm thân lưu lạc
Mẹ quy tiên theo cánh hạc vu san
Phương trời xa tội bất hiếu anh mang
Trước bàn thờ anh bàng hoàng lặng lẽ...

Hai mươi năm sau bài thơ Khóc Mẹ
Em ghen ngào chép lại thể điệu văn
Nhớ ngày nào Mẹ còn tuổi thanh xuân
Khi tạ thế tóc trợn phần trắng xóa

Mẹ tiễn em Đà Lạt chiều nắng hạ
Em ngỡ ngàng trong áo cưới chạy tang
Mẹ nắm tay em: “Con cố gắng ngoan”
“Về bên ấy hãy chu toàn gia đạo”

Công chúa nhỏ Mẹ quý hơn châu báu
Từ nay phận mình hiếu đạo dâu con:
Nghĩa phu thê phải giữ vẹn lòng son
“Để chồng đi lo chu toàn việc nước”

Đường đời Mẹ đã cùng em sóng bước
Lúc gặp ghềnh cũng như lúc nhẹ êm
Có đôi lần em quy ngã trong đêm
Mẹ đưa tay nâng dìu em đứng dậy

“Chớ nản lòng, con ơi đời như vậy”
Mắt Mẹ hiền an ủi với yêu thương
Truyền cho em niềm hy vọng ngát hương
Thắp sáng niềm tin con đường trần thế

Ngày hôm nay ngày giỗ đầu của Mẹ
Trên bàn thờ hương nến nhẹ lung linh
Em ngược mắt nhìn ảnh Mẹ, cầu xin :
“Cho con đạt được điều mình ước nguyện”.

Nguyễn Bạch Tuyết
Lake Minnetonka, MN 01-30-2009